

[Anker Lau.]

kommende krav, som jeg finder det uklogt at fremkomme med for tiden.

Hvis vi benytter devalueringen til forhøjelse af priser og omkostninger o. s. v. udover hvad dollarkursen betinger, er der jo ingen her, der er i tvivl om, at så bliver en ny devaluering nødvendig en skønne dag. Overfor dette, der vil være helt ødelæggende for vort land — som for de øvrige europæiske lande, hvis de gør det samme —, håber jeg, at vi kan enes om en politik, der kan fastholde det økonomiske niveau, hvorpå devalueringen har anbragt os, og derfra gennem en øget produktion, omsætning og eksport arbejde os frem til den velstand, der på sund konkurrencedygtig basis kan give grundlag for en varig og solid forbedring af folkets vilkår og levestandard.

En overgangstid efter en økonomisk revolution, som denne devaluering i virkeligheden må siges at være, vil altid bringe rystelser og misforståelser hist og her. Jeg tror, man skal være meget forsigtig med at tillægge de rent øjeblikkelige prisstigninger større varig betydning. Det er snarere restriktionspolitikken og de forestillinger om devalueringens virkninger, jeg nævnte før, der kan fremkalde nogen forvirring med hensyn til priserne.

At vi midt i Europa, Vesteuropa, har fået et dollarområde, Ruhrdistriktet, kan naturligvis også give anledning til forstyrrelser. At dette dollarområde midt i Europa stadig opretholdes, er i sig selv en stadig kilde til forstyrrelser i hele det europæiske genopbygningsarbejde, og jeg vil gerne spørge den højtærede udenrigsminister, hvad der er gjort eller kan gøres for at få denne tilstand ændret.

Men bortset fra en overgangstids drøftelser er der ingen grund til at tro, at prisstigninger i Europa vil ødelægge devalueringens fordele, hvis man, som mr. Johnston sagde, nu kender sin besøgstid og aktivt går ind i arbejdet for fjernelse af handelsrestriktionerne for Europas lande. Ingen kyndige på handelens område er i tvivl om, at det nu er restriktionerne, der holder priserne oppe og betinger, at man kan påtvinge hinanden prisforhøjelser. Varemanglen i Europa er blevet til varerigelighed, varer, der ikke kan sælges på grund af restriktionerne mellem landene. Der er for

mig ingen tvivl om, at hvis handelen i dag var fri, ville de fleste priser falde trods devalueringen.

Regeringen har fremhævet, at inflationspresset er hævet. Ja, det har den vist ret i, men hvis vi opretholder restriktionerne og lader prisstigninger og omkostningsstigninger tvinge sig igennem, vil vi snart stå med et nyt inflationspres, og dette bør vi hindre.

Den højtærede statsminister har meddelt i trontalen, at investeringerne og opsparringen her i landet er i fortsat vækst. Hertil kommer en stærkt voksende produktion og eksport. Pengesæneringen er nået så vidt, at man vil frigive bankernes kassebindinger, og de indre økonomiske forudsætninger for restriktionernes afvikling synes således at foreligge.

Vender vi os til det danske varemarked, er forholdet det, at selvom devalueringen har fremkaldt nogen nervøs købelyst, holder forbrugerne sig stadig tilbage. Pengene er små og ønskes anvendt til gode ting, og man venter ganske naturligt på, at varerigligheden skal give sig udslag i lavere priser.

På en lang række områder er forbruget mættet og erhvervenes lagre genskabt i en sådan grad, at Grosserer-Societetets Komité foreslår fri import fra Marshalllande med blød valuta som det principielle og hertil, som for eksporten, knyttet en bunden liste over de handelspolitiske særlig vigtige varer. Jeg kan bekræfte, at denne stilling er indtaget efter et meget indgående og omhyggeligt arbejde og er motiveret så solidt, at ingen sagligt kan indvende noget derimod.

Stående overfor disse kendsgerninger med Marshallplanens bestræbelser og devalueringen som baggrund er det unægtelig temmelig nedslående at stifte bekendtskab med det bidrag, som den højtærede handelsminister agter at give til verdenshandels liberalisering, som jo er forudsætningen for Europas genopbygning.

Samarbejdsorganisationen i Paris sidder nu og venter på de forskellige landes bidrag til liberaliseringen, for at man kan lægge alle tilstedeværende økonomiske faktorer sammen til en helhedsbehandling af Europas problemer, valuta, konvertering, produktionsplaner, import og eksport, og til